

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

E gloriosissimæ virginis Deiparæ in cælo præsentia magnum Beatis qui
eam vident, gaudium accedere. Cap. 31.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

te non metuis ipsa duce non fatigaris, ipsa propitia peruenis. Idem sermone 2. de Adu. eam vocat viam, per quam Saluator venit ad nos, vt nos ad ipsum per eam ascendere studeamus: *Vt per te, inquit, nos suscipiat, qui per te datus est nobis.* hęc Bernardus. Ideo ab Ephræm, & Georgio Nicom supra cit. Deipara appellatur. *Thuribulum aureum, vt per ipsam nostrarum orationum incensa ad Deum optimum offeramus.* Germanus orat. de Zona ad Deiparam. *Nemo, inquit, est, cui donum concedatur, nisi per te;* Ipsa enim dicitur collum, vt dixi cap. 16. non solum, quia per ipsam à capite Christo distribuuntur præstantissima dona, vt dixi cap. 28. sed etiam, vt per ipsam nostra trans-

mittamus ad Deum: & quoniam ipsa est porta orientalis Ezech. 24. vt dixi cap. 2. per quam Christus ingressus est; ad has fores prætoleretur, vt misericordiam inueniamus: *Beatus enim vir, qui audit me; & vigilas ad fores meas quotidie;* Deuotio enim Deiparæ, vt dicam cap. 34. signum est prædestinationis.

Ex dictis igitur manifestum relinquitur, quare Angelus sanctorum orationes Deo offerre dicatur super altare aureum, quod est ante Dei Thronum; sub cuius typo Deipara adumbratur; vt intelligamus Deiparam ad harum precum exauditionem sua apud Deum intercessione tanquam omnium Aduocatam plurimum conferre.

B. Virgo
est thuribulum aureum.

German.

E GLORISSIMAE VIRGINIS

Deipara in Cælo præsentia magnum beatis, qui eam vident, gaudium accedere.

CAPVT XXXI.

DECIMUM circa Dei thronum consideratione dignum est illud Apoc. 12. de filio illius mulieris amictæ sole, qui raptus est ad Deum, & ad thronum eius; et totam S. Ioannes nar-

comarianitas Mariæ virginitatem negantes, Virgini conuenire dicit visionem huius mulieris, cui datæ sunt alæ aquilæ, vt fugeret in desertum, & term. de laud. Deip. agens de ea: *Stupendum, inquit, miraculum mulier amictæ sole.* S. August. lib. 4. de symb. ad catech. cap. 2. hunc locum Apocal. tractans: *Nullus, inquit, vestrum ignorat, mulierem illam Virginem Mariam significasse qua caput nostrum integrum, integra peperit: qua etiam ipsa figuram in se sentia Ecclesia demonstrauit.* hęc August. Similiter Canthusianus lib. 3. de laud. Virg. artic. 29. & S. Bernardus Senensis tomo. 1. conc. 61. artic. 2. cap. 1. & tom. 3. term. 1. de nom. glor. Mariæ artic. 1. cap. 3. Ambrosius in Apoc. 12. S. Antonius 4. part. tit. 15. cap. 20. initio, & nonnulli alij. Interpretes in Apocal. 12. de Virgine id exponunt. Verum quamuis in sensum mystico pleraque omnia, quæ de muliere illa ibi scribuntur in sanctissimâ Deiparam, paucis exceptis, conueniant, ita vt ad viuum ibi expressa videatur: nihilominus tamen primario, & historico, seu literalis sensu ex omnium fere Interpretum sententia, sancta Ecclesia, præsertim extremis temporibus Antichristi, vel Antichristo proximis, per hanc mulierem describitur: ita Methodius apud Andream Cæleriensem in cap. 1. Apoc. Augustinus in Psalm. 142. Gregorius lib. 34. moral. cap. 7. Bernardus sermone Signum mag-

Apoc. 12.

Exponitur rat in hæc verba: *Et signum magnum apparuit visio mulieris in cælo, mulier amictæ sole, & luna sub pedibus mulieris amictæ sole. & in capite eius corona stellarum 12. & in vtero habens, & clamabat parturions, & cruciatur vt pariat; & v. sum est aliud signum in cælo, & ecce draco magnus rufus, habens septem cornua decem, & in capitibus eius diademata septem, & cauda eius trahebat tertiam partem stellarum cæli, & misit eam in terram: & draco stetit ante mulierem, qua erat paritura, vt cum peperisset, filium eius deuoraret, & peperit filium masculum, qui reclusus erat omnes gentes in virga ferrea, & raptus est filius eius ad Deum, & ad Thronum eius.* hæc S. Ioannes, qui alia plura, quæ ad hanc visionem faciunt, persequitur. Verum quia extra nostrum institutum sunt, conuultò præterimus; nunc vt qua ratione hoc etiam in loco thronus Dei Virgini aptissime accommodari possit, ostendamus, breuiter nonnulla, quæ ad explicationem eiusdem visionis faciunt, præmittamus.

Auctores Et verò in hac visione mulierem sole amictam nonnulli Virginem Deiparam existimauerunt: nam Epiphanius hæc 78. contra Anudi.

qui mulierem sole

Ambros. magnum, Andreas Casariensis, Ambrosius, Primasius, Beda, Glossa, Haymo, Rupertus, Richardus, Abbas Iocim, Lyranus, Hugo, Carthusianus, Cælius Panno, Ribera, Blasius Viagas, & alij in hunc locum Apocalypsis. Quorum tamen aliqui etiam in sensu literali de Ecclesia locutum fuisse S. Iohannem affirmant; in sensu tamen allegorico virgini quoque huius visionis seriem aptare conantur: & hoc sibi volebat Epiphanius, Augustinus, & alij supracitati; & Ambrosius, quod Bernardus serm. in hæc verba Apoc. significavit: *Esse*, inquit, de præsentis Ecclesia intelligendum, prophetica visio- nis series ipsa demonstrat, sed id planè non inconuenienter *Maria* videtur attribuentium quod- piè, & grauius toto eo sermone Bernardus præ- ficit.

2. His præmissis, communi Interpretum explicationi inhærentes dicimus S. Ecclesiam extremis temporibus propter magnas per- secutorum oppugnationes, & propter falsos Do- ctores, qui fallacibus, & mendacibus prodigijs fi- dem Christi omni conatu conuellerent con- abuntur, non sine magna difficultate, & dolore Christo filios parituram. Cæterum hæc mulier apparet in cælo propter doctrinæ eius puri- tatem, & sublimitatem, & propter vitæ sancti- tatem, quæ in præstantioribus eius membris, quorum *conuersatio* Philip. 2. in cælis asseruitur, apparet etiam sole amicta, Christo nimirum sole iustitiæ ex Augustino loco citato.

Philip. 3. Etiam quicumque in Christo baptizati essent, Augustin. Galat. 3. Christum induistis, ei enim, tanquam vesti adhærent, & eo non secus, ac veste defen- duntur, proteguntur, & ornantur, eius virtute bonis operibus fulgent. Lunam autem sub pe- dibus testet, quoniam ex Augustino loco cita- to mortalitatem cretcentis, & decrecentis car- nis virtute calcet: seu quoniam temporalia, & mutationi obnoxia, licet illis sustententur, ut dixit Glossa, tamen ex Gregorio loco citato sancta Ecclesia despicit, & quasi pedibus cal- cat. In capite verò corona stellarum 12. redi- mitur, quoniam 12. Apostolorum doctrina, quasi 12. astris in sui exordio, quod caput di- ci solet, fuit illustrata, & eorum protectione, ac precibus etiam nunc decoratur: Dia- bolus porro propter versutias, ferocitatem, & saeuitiam, vireque nocendi ingentes, merito Draco magnus ex Augustino loco citato ap- pellatur, & propter cædes cruentas, Rufus: *Erant enim Ioan. 8. homicida ab initio.* Est etiam

septiceps inter alia propter septem vitia ca- pitalia, quibus mordere, & deuorare studet omnes, Decem vero cornua, decem sunt Re- ges ipsius temporis, vt ex Dan. cap. 7. colligi- tur. Draco etiam suis artibus tertiam partem stellarum cæli, eorum scilicet, qui tanta san- ctitate fulgebant, vt stellæ dici possent, traxit in terram, quia eductos à cælesti vita, ad volu- ptuosam, & terrestrem deducet per caudam, id est, in fine temporum, vt ait Ambrosius, vel vt dicit Gregorius lib 34. moral. cap. 14. *Per Antichristum, qui est extrema pars draconis dia- boli, cui etiam accommodat illud Iob 40. De Iob 40. Behemoth stringit caudam suam quasi cedrum.*

Draco porro iste partem illius mulieris sole amictæ expectabat, vt deuoraret eum, at verò mulier in cruciatus propter acerbitatem perfectionis clamans ex Ambrosio per præ- dicationem filium masculinum, qui rectius e- rat omnes gentes in virga ferrea, peperit, in tot enim persecutionibus edet prolem fortitudi- ne, ac animi constantia masculinam, quæ Dei auxilio immanitatem persecutorum resistit, & huic filio communicabitur potestas illa regen- di gentes in virga ferrea, hoc enim non tantum ad Christum, ut putat Arietas, de quo hoc præ- dicitur in Psalm. 2. sed ad electa etiam eius membra referunt Ambrosius, Haymo, & Ans- bertus. Nam Apoc. 12. pollicetur Christus ei, qui vicent, & vsque in finem sua opera cu- stodierit, datum se potestatem super gentes; *Et reges*, inquit, *eas in virga ferrea*; huiusmodi enim Sancti cum Christo in die iudicii, iudica- bunt Sapient. 3. nationes dominabuntur populis; eo- que qui Christo non paruereunt, virga fer- rea grauisimo nimirum supplicio multan- dos iudicabunt.

3. Raptus verò dicitur filius huius mulieris ad Deum, & ad Thronum eius; quod quidem dupliciter potest intelligi: primum, vt dum est in hac vita sub peculiaris protectionis Dei um- bra quiescat, & mente ad Deum erigatur, vt exponit Carthusianus, & consentit Lyranus, cum enim tot insidijs demonum, & tyranno- rum vigeatur Ecclesia, singulari Dei prote- ctione fideles egebunt, tum vt in persecutio- nibus immaculatam degant vitam, & ut corâ tyrannis Christum fortiter confiteantur, & pro eo vitam ponant, & propterea hic filius dicitur rapti ad Deum, & additu (ad thronum Dei) propter Virginis peculiarem protectio- nem, cuius patrocinio & præsentissimis apud Deum.

Rufus qua- re diabo- lum signi- ficet. Apoc. 12. Ioan. 8. Daniel 7.

Ambros. Gregor.

Filius mu- lieris quis intelligatur, & quomodo re- get gentes in virga ferrea. Ambros. Psalm. 2.

Arietas. Psalm. 2.

Ambros. Haymo. Ansbertus. Apoc. 2.

Sap. 3.

Filius mu- lieris rapi- tur ad Deum, & ad thronum eius, quia sub eius protectione est. Carthus. Lyranus.

precibus à dæmonum truculentia, & alijs tentationibus, atque periculis Dei ferui in præfenti vita se tuentur: sicut enim serpens insidiatur calcaneo mundi, extremis scilicet temporibus, quando Apoc. 12, solutus de carcere maiori conatu contra Ecclesiam insurget, *Sciens quia modicum tempus habet*: ita hæc benedicta mulier, iuxta illud Genes. 3. maiori studio caput eius conteret, eius impetum frenando, furorem atque rabiem coercendo, vt c. 2. 4. dixi, quare merito etiam ad Dei Thronum, id est ad Virginis protectionem filij Ecclesie rapi dicuntur. Quod autem Virgo sanctissima sit Ecclesie, eiusque fidelium Aduocata, superiori cap. copiose diximus. Hic vnum tantum afferam ex S. Bonauentura in Hymno, *Te matrem Dei laudamus*, vt intelligamus quid contra dæmones, quid in fidelibus Virgo sanctissima efficiat; loquens enim cum Virgine dicit, *Tu superatrix, ac terror dæmonum.* & infra: *Tu salus ta innocantium, Porcus naufragantium, Misericordiarum solatium, Pereuntium refugium, Tu fortitudo Martyrum, Exemplar Confessorum, Honor, & felicitas virginum* hæc Bonauentura. Et in Revelationibus S. Brigitæ sermone Angelico c. 19. Virgo sanctissima *Confortatrix Martyrum* appellatur quorum multi eo tempore pro Christo vitam fortiter ponunt. Secundo rapitur filius mulieris sole amictus ad Deum, & ad Thronum eius per mortem, quæ est interpretatio multorum. Et sanè significatur his verbis Filios Ecclesie diuino beneficio propter tentationes multiplices, & varia illius temporis pericula, ne draconis faucibus deglutiantur, ab hac vita breui subtrahendos, & quasi rapiendos ad Deum, & ad Thronum eius. Quod probant, quia ad mortem significanda eadem voce vitur Sapiens in libr. Sap. capit. 4. *Rapius est, inquit, ne malitia immutaret intellectum eius, aut ne fictio accipiat animam illius* & infra: *Placuit erui Deo anima illius, propter hoc properauit educere illum de medio inimicorum;* & in hoc sensu rapiuntur iusti ad Deum, & ad thronum eius.

4. Et quidem intelligi potest eos rapiendos ad gloriæ thronum; nam Apoc. 3. pollicetur Christus vincens: *bus confellum in throno suo videlicet vt secum regnent* sic enim sunt *heredes Dei, coheredes autem Christi*, iuxta illud Rom. 8. Et quamuis hæc expositio vera sit, nos tamen a cap. 27. Throni Dei nomine Virginem intelligentes exposuimus promitti iustis,

vt filij spirituales sint eiusdem Virginis quæ Christi est mater naturalis, eadem quoque ratione in his verbis, si per Thronum Dei Virginem allegoricè significatam velimus, rectè etiam dicimus, filios Ecclesie in tot pro Christo præfentibus per mortem ad Deum rapi etiam ad Thronum eius, beatam scilicet Virginem, cuius præstantissimam operam toties in hac lacrymarum valle implorat, & experti sunt.

At quærat quispiam, quamobrem huiusmodi Sancti per mortem in coelesti gloria non tantum ad Deum optinunt, verum etiam ad Deiparam assum: dicantur? Respondemus eius rei causam esse, quoniam & si Sanctiorum beatitudo quam Theologi essentiali apppellant in Dei clara visione, ac fruitione sit posita, ijdem tamen Beati post sacratissimæ humanitatis Christi conuictum Virginis conspectu, atque præsentis potissimum lætantur, ac gaudent. Quod tum ratione, tum auctoritate in præfenti capite perspicuum fiet, & vt omitiam ea, quæ cap. 17. de viginti quatuor senibus, & reliqua beatarum animarum multitudinem virgini immortales gratias de suis victoriis agentibus & quæ cap. 26. de Angelis magnam cum voluptate Virgini obsequuntur, diximus; quæ omnia etiam hæc confirmant. Cum Virgo in corpore, & in anima præ omnibus filiabus Ierusalem facta sit, vt canit Ecclesia, *Speciosa in delicijs suis* cuius pulchritudinem, *Sol & Luna mirantur*, vt ait Petrus Damianus sermone de Natiuitate Virginis ita vt diuina attributa, præsertim potentia, sapientia, & bonitatis in nulla pura creatura ita reuerenti, sicuti in Virgine, ut cap. 15. vberius demonstrauimus, hinc enim verba illa Bonauentura in speculo cap. 7. *Præter assumptam, inquit, a verbo naturam, nullum est opus, nulla creatura, in qua tanta diuina gloria materia relucent, sicuti in Maria*. ideo ijdem Angeli, & Sancti ex Virginis visione maximo gaudio perfunduntur. Quare idem in speculo B. Virginis cap. 16. *Gloriosum*, inquit, *gloria Mariæ præuilegium est, quod quisquid post Deum pulchrius, quicquid dulcius, quicquid suuuius in gloria est, hoc Maria, hoc in Maria, hoc per Mariam est. Gloriosum omnino gloriæ Mariæ præuilegium est, quod post Deum maior gloria nostra, maius nostrum gaudium de Maria est, ita sanctus Bonauentura. Qui in Litanijs B. Virginis his verbis eam inuocat, Sancta Maria vera salus, & beatitudo.* & in

Gen. 3.

Apoc. 12.

Gen. 3.

S. Bonau.

S. Brigit.

Filius mulieris rapitur ad Deum dicitur per mortem. Ribera, & Viegas.

Sap. 4.

Apoc. 3.

Rom. 8.

Apoc. 12.

Sanctio celo natiuitate dæmonum a

Offic. Eul. 1. et 2. d. 1.

Bonauent.

Damas.

& in

& in Cantico : Te matrem Dei laudamus, ad Virginem: Tu, inquit, Mater omnium Beatorum gaudium plenum post Deum, omnium supernorum cuius solatum.

And. Cret. Andreas Cretensis orat. 2. de dormit. ad ipsam Deiparam conversus : Tu, inquit, es res illa magna veneranda oconomia, quam cupiunt inspicere alij.

Pat. Dam. Petrus Damianus sermone de Natiuitate Virginis initio: Felices, inquit, Angelici spiritus, qui beata Virginie habent presentiam, & illi quidem abundantiori rore diuinitatis infusi Genitum & Genitricem visione mirabili continentur, Regis & Regina gloria cumulati idem sermone de Assumptione agens de Virginis in caelo Assumptione : Hac est, inquit, illa dies, qua caelorum officinas sublimiori gaudio cumulauit, Annua mundo, Angelis continua, homines Angelis & Angelis hominibus felici foedere conjugens. Idem in sermone de Natiuitate in fine: Reuertere, inquit, Sanamite, ut intueamur te, quia summa gloria est post Deum te videre, adhaerere tibi, & in tua protectionis munimine deorsum. ita Petrus Damianus.

Epiph. Hinc factum est, ut Patres eam epithetis hoc indicantibus vocent Methodius in hypapantem eam appellat, Gaudium nostrum ineffabile Gregorius Nazianzenus in Tragedia de Christo patiente, Gaudium mortalium, Ephraem orat. de laud. Virg. Lactiam Sanctorum & praclarissimum caelestis hierarchia ornamentum. Andreas Cretensis in salutatione Angelica, Lactia instrumentum. Ildefonsus cap. 12. de Virginitate : Praemium gloriae nostra magnum, cuius cultum, Psalms. 44. deprecantur omnes diuites istis, nimirum praecipui Sancti, ut cap. 17. ex Athanasio, & Damasceno diximus. Idem Ildefonsus sermone 2. de Assumptione: Hac, inquit, festiuitas Assumptionis Virginis praecipua, & venerabilis nobis: sed venerabilior in caelo est Angelis & Sanctis omnibus; quorum laetitia, & gaudium: procul dubio ex huius adimpletur dies exultatione, quando beata Dei Genitrix clarior sole resulgit in throno claritatis: nam Christus, sicut legimus, in sole posuit tabernaculum suum, de quo tabernaculo ipse, ut ita loquar, processit tanquam sponsus de thalamo suo. ita Ildefonsus.

Anselm. Anselmus de excellentia Virginis capit. 8. Dies, inquit, Assumptionis non solum te Dominum ineffabiliter sublimauit, sed caelum ipsum, quod penetrasti, nec non cuncta, quae in eo sunt, nomo, &

ineffabili gloria decorauit. Noua quidem caelum gloria decorauit, quia priorem gloriam eius ex praesentia tua, ultra quam dici possit, aut cogitari, magnificauit: nam eum tu Domina illic ascendis, noua illud, & praecellenti virtutum tuarum dignitate irradias, immensaque miserationum tuarum, & gratiarum luce perlustras & capit. 9. Aduertat qua gloria, vel quod gaudium, vel qua iubilatio erit omnibus illis, qui in Regnum beatitudinis assumpti cum ipsam Dominam, per quam tanta bona eis prouenerunt, praesentia habuerint, iuxta Deum, quomodo de suo utero Virgo filium peperit residentem, & iure materno caelo, terraque cum eodem filio suo praesentem considerauerint, qua exultatione exultabunt pro tanta gloria eius, quo honore subleuabuntur in tanta potentia eius. haec Anselmus.

Sophronius sermone de Assumpt. Virg. ubi multa dixisset de obsequijs Angelorum, quibus B. Virgo ad Thronum est deducta, subjicit: Nulli, inquit, dubium omnem illam caelestem Ierusalem tunc exultasse ineffabili laetitia, tuncq; cum omni gratulatione iubilasse, quoniam festiuitas haec, qua nobis hodie reuoluitur annua, illis omnibus facta est continua. sic ille.

Bernardus sermone 1. de Assumptione: Virgo, inquit, hodie gloriosa caelos ascendens supernorum gaudia et uicem copiosius sic dubio cumulat: uis augmentis: haec est enim, cuius saluationis uox, & ipsos exultare facit in gaudio, quos mater nunc adhuc uiscera claudunt, quod si Paruuli nec dum uari anima liqui facta est, ut Maria locuta est: quid putamus, quam illa fuerit caelestium exultatio, eum uocem audire, & uidere faciem, & beata eius frui praesentia miruerunt? & mox: Mariae praesentia totus illustratur orbis, adeo, ut & ipsa caelestis patria clarius rutilet: uirginis lampadis irradiata fulgere.

Caelatus lib. 7. exemplorum cap. 1. Sicut, inquit, in creaturis uniuersis mater Creatoris nil est sanctius, nil dignius, nil praecellentius, ita eius uisione nulla sanctorum uisio dignior, nulla iucundior, nulla eminentior. sic ille.

Franciscus Mayo Doctor cognomento Illuminatus in sermone de creatione animae Virginis, docens uirginitatem, quae dirigit nos in periculum huius mundi, merito Stellam matris appellari, subiungit haec uerba: Ista est ista Stella, qua unicuique promittitur Apocal. 2. Vincentis (inquit) dabo Stellam matutinam quia omnes Sancti in patria de plenitudine festiuitatis uirginis participant, ut patet. haec Mayo

Sophroni-

Bernard-

Casarius.

Franc.

Mayro.

B. Virgo.

est stella

matutina

quae Beatis

promitti-

tur. Apo. 2.

Mayro

Cap. 33.
S. Bernardus
dinus.

Mayro. qui etiam eodem loco docet Virgine
nem illuminare inferiores hierarchias om-
nium Angelorum, & hominum; quod ple-
nitas dicemus cap. 33.

S. Bernardus Senensis tom. 1. serm. 61.
art. 3. cap. 3. loquens de Virgine super omnes
in gloria erecta: *Ut plus, inquit, hac Virgo be-
atissima Trinitatis diligat gloriam, cupiat, sentiat,
& fruatur, quam omnis alia pura creatura simul
sumpta, de cuius gloria post filium participant uni-
uersi. & eodem sermone art. 2. cap. 3. Tan-
tum, inquit, differit gloria Virginis à gloria alio-
rum Beatorum, quantum sol à ceteris luminari-
bus cæli, & quodammodo sicut cætera lumina
irradiantur à sole, sic tota cælestis curia à glorio-
sa Virgine laetificatur & decoratur: unde Bernardus
itaque gloriosa Virgo dum cælos ascendit, etiam
supernorum gaudia civium copiosis augmentis cu-
mulavit. ita S. Bernardus Nam & S. Brigitta*

S. Brigitt.

in Revelationibus suis in sermone Angelico
cap. 16. de Virgine adhuc in carne mortali
agente loquens: *Deus ipse, inquit, & Angeli ex
beata Virgine virtuosissima constantia iucundaban-
tur in cælo, & etiam in mundum homines lata-
batur ex eius presentia et prudentia. Hic colligere
quantò magis, cum per gloriam est ad cælum
ejecta, Sancti in cælo de eius presentia gau-
dent, quod expressè habetur in iisdem Reuelationibus
lib. 4. cap. 238. ubi narrat sibi in o-
ratione vigilantia beata Virgine dictum esse
in hunc modum: Ego, inquit, sum mater om-
nium, qui sunt in superiori gaudio, quamvis in-
fantes habeant suam necessitatem secundum suam
voluntatem, tamen in augmento sua læticia cu-
mulatur eis gaudium ex eo, quod videant faciem
matris sue blandam; sic placet Deo dare omnibus
in cælesti curia gaudium, & exultationem de
mea Virginitate puritate, & mearum virtutum
pulchritudine, quamvis habeant incomprehensi-
bilitate ex eiusdem divinitatis potentia totum bo-
nump. hæc ibi.*

Sophron.

Luc. 15.

Huc spectat id quod Sophronius in ser-
mone de Assumptione habet de festo in cæ-
lis factò in Virginis Assumptione: *Quod si gau-
dium, inquit, sit in cælo de quolibet peccatore
converso, multò magis putandum pro sancta Virgi-
nis exaltatione, & gloria, quod exultatio fiat in
supernis, cuius nimirum festivitas omnium su-
pernorum civium est gratulatio, præsertim, quia
ejus celebritas, laus & favor est Salvatoris: unde
credimus (ut supra dictum est) quod non hunc
tantum diem solemnem ducunt pro ejus honore*

annuum; verum etiam continuum, & æternum
jucunditatis, & læticia, ac venerationis obsequio
cum omni colunt tripudio amoris, & gaudij. hæc
Sophronius. Hoc idem argumentum de gau-
dio Angelorum super uno peccatore peniten-
tiam agere affert ad hoc idem probandum
Ildefonsus ser. 1. de Assumpt.

Idem Ildefonsus in eandem sententiam ser-
mone 2. de Assumptione: agens de celebritate
Assumptionis: *Hæc est, inquit, sacra, & venera-
bilis solemnitas fratres, ante mundi constituto-
nem præstita, & præordinata; seu hodierna die ex-
ultanter est impleta, Nobis quidem dilectissimi ho-
dierna dies est annua, sed Angelis in cælo, & su-
pernis civibus est continua, & perpetua. sic ille.*

Quibus consonant ea, quæ B. Gertrudis lib.
4. Reuelat. c. 29. habet, ubi inter alia dum
cantarentur primæ vespere festi Assumptio-
nis Deiparæ, hæc sibi divinitus ostensa scribit:
Et dum intonaretur, inquit, Antiphona *Tota
pulchra es*, inuens B. Virgo in amplexu Do-
mini per cordis ejus organum singula verba
illa intonate videbatur in memoriam suavis-
simarum blanditatum illarum, quibus per ea-
dem, vel similia verba blanditus esse creditur
Filius Altissimi suæ beatissimæ Matri: & ecce
extali devotione illius divini cordis impetus
efficacius superfluentes tam magnificè in ani-
mam Virginis inundaverunt, quod ex nimia
nimia impetuositate influxus videbantur exi-
lire, quasi stellæ materiales miræ claritate præ-
fulgentes, quæ undique Reginam cæli cir-
cumdantes ineffabili decore perornando læ-
tificabant: quædam verò quasi præ multitu-
dine in pavementum cadere videbantur, quas
omnes Sancti recolligentes, & coram Domino
cum gaudio presentantes in admiratione il-
larum inexplicabili modo delectabantur: per
quod figurabatur, quod omnes Sancti de su-
perabundantia dignitatum, & meritum
beatissimæ Virginis copiosè hauriunt gau-
dium, gloriam, & beatitudinem inefficentem,
sicque in tali exultationis jubilo adjungentes
se omnes Angeli devotioni congregationis
consona voce insimul cum ea dulciter relo-
nabant responsum, *Quæ est ista*, quo finito
filius Dei altisonè inchoavit verbum, *Ista est
speciosa*, cuius divini cordis plectrum Spiritus
S. movere videbatur ad laudandum, & glori-
ficandum benedictam Virginem Matrem supra
omnem creaturam.

In eodem libro Revelationum, eodemque
capite

Ildefonsus
Ildefonsus

V. S. B.
Gertrudis

Eccl.
Alma
jouis

Cant. 6.

